

צבי שיסל

פעם מצחיק — תמיד מצחיק, לפעמים אפילו מצחיקה. הבמאי-שחקן העלוי כתב, כיכב וביים סרטון פירסומי לחברת פסטה חדשה, המתחרה בחברת פסטה ותיקה בארץ. כדי למשוך את לב הקהל, לקחו את שיסל כדי שידגים מה אפשר לעשות עם פסטה, והוא אומנם מראה כולס מה

אשה יכולה לעשות עם המיצרץ הזה. (באמצע) האשה מתלבשת יפה, אחר-כך היא הולכת לסופרמרקט השכונתי וממלאת את הסל בפסטה (משמאל) ורק אחר כך מגיעה אל המיטבח ומכינה מטעמים. (מימין) הכל נעשה בחיוך ובנועם, כהרגלו של המצחיקן. מעניין אם אכן תצליח דמותו הנ"ל להגביר את מכירות מוצרי הפסטה בארץ.

המשוכללים של המוזיאון, הסר- תבר שהציון אומנם עתיק, אך יש עליו הקדשה המופנית לגוטליב, אשר מילותיה טושי- טשו עם השנים ורק שמו של גוטליב נראה בבירור, ומכאן נבעה טעותה. עכשיו תלויה התמונה בביתה של טימור, אבל איי הבתולה ירדו מהפרק.

ביום ראשון השבוע מיהר שרהחוזי משה דיין לעזוב את לשכתו בירושלים ולרדת לתל-אביב. באותו ערב בשעה מוקדמת היו הוא ואשר תו רחל, אורחי הכבוד בחתון נתן של אייז' לוגאסי, חייל בן 21. אילן הוא בנו של שלמה לוגאסי, שהיה נה"ג גו של דיין בתקופת היותו רמטכ"ל ושר-הביטחון. רק כי אשר עזב דיין את משרד הביטחון עזב גם לוגאסי את המשרד ויצא לגימלאות. קר- דם שהיה נהגו של דיין היה שלמה לוגאסי נהגו של דויד בן-גוריון. באותה תקופה נולד לו בן הקרוי עד היום בשם דויד בן-גוריון. כיום דויד בן-גוריון לוגאסי הוא אחד מאלופי ישראל ב- קאראטה.

אחרי ההצלחה בה זכה הרומן האחרון שלה, הפנתרה, מתכונת הפרקליטה-הסופרת, הדסה מור, להוציא לאור ספר נוסף, הדסה ילידת טבר- ית, אוספת עתה חומר תעודי על עיר הולדתה ועומדת לכי- תוב ספר, שחציו תעודה וחציו דימיון. על טבריה ואנשיה בי- שנות ה-30 וה-40 של המאה. לפרקליט משה נח- שוף, ששימש כסניגורו של ראש עיריית רחובות לשעבר, שמואל רכטמן, במישפט השור- חד שלו, יש הגדרה משלו ל- תפקיד "יועץ". מספר נחשון: "לאיש אחד היה חתול מיוחס, שלא הפסיק לייילל יום וליל, לבסוף, כשלא יכול היה האיש לשאת את יללות חתולו, שלח אותו לסיורס. תור החתול המ- סורס לבית האיש והנה — איך שום שינוי: הוא ממשיך ליי- לל יום וליל, פנה האיש אל חתולו ושאל אותו: 'מה יש לך לילל עכשיו?' השיב לו החתול: 'עכשיו אני יועץ'."

צאות בכמה מוזיאונים בעיר- לם ובמקום כבוד במוזיאון תל-אביב, רחל ראתה כבר ב- עיני רוחה כיצד נפתרות בעיר- תיה הכלכליות וכיצד תוכל ל- בלות כמה שנים יפות באיי- הבתולה — בבטלה. היא ארוה בזהירות את היצירה ורצה כל עוד נפשה בה למוזיאון תל- אביב, ושם אחרי בדיקה מדוק- דקת של מומחים במכשירים

עזרה לאמה בסידור ביתה ש- בשכונת נוה-צדק, כשפתאום, מאחת המגירות, נפל ציוד עתיק יומין, שהיה מונח שנים רבות מבלי שאיש נתן דעתו עליו. רחל עיינה היטב בציור וכשזיהתה את החתימה התי- רגשה מאד. זו היתה תמונה של הצייר מאורי ציון גוט- ליב, ששוויה מאות אלפי ליר- רות. עבודותיו של גוטליב נמ-

דים. החליט לבנות קומה נור- ספת על ביתו כדי שיהיה מרווח יותר. מאחר שלא רצו להפסיד את נוף הים הנשקף מחלונם, בנו את כל הקומה מזכוכית. רק אחרי שנישלמה הבנייה, גילו השניים לתדהמ- תם, שהם גלויים וחשופים ל- עיניים סקרניות ונאלצו להסי- תפק בקומה הראשונה למגור- רים. קומת הזכוכית נשארה ריקה ומיותרת.

מי שמאזין לגני צה"ל בודאי ירגיש בחסרונו של ה- שדרן אלכס אנסקי, שנסע השבוע לטיול בן חודש באיים הפיליפינים, כאורח הממשלה שם. את הקשר עם המיורח הרחוק קשר דיין לאלכס ידיו רזני רונן, המסיקאי הישר- ראלי המתגורר בניו-יורק עם אשתו הפיליפינית פינג וא- לנצ'יה. במשך חודש ימים למד אלכס את כל מה שאפשר ללמוד על אותם איים. לטיול לקח אנסקי את חברתו הסטור- דיטית, שרי גבריהו.

בפסטיבל שירי הילדים מתחוללת כרגיל, מילחמה בין האמהות על הכוכבות לקטי- נות שלהן. כל שיר ניתן לשתי ילדות לביצוע. שירי גליק" סמן בת השלוש, אחותה של לילך, כוכבת הפסטיבל מהשנה שעברה, שרה את השיר שזכה במקום השני בתוכנית שהוקי- לטה על-ידי הטלוויזיה, לכן בהופעה על הבמה ניתן השיר לילדה אחרת בשם שירלי. שירי שהזמינה לתוכנית את סבא וסבתא שלה, התאכזה כשלא יכלה לשיר ופרצה בבכי. גם הזקנים כעסו על מארגני הפס- טיבל, שלא נתנו לשירי להור- פיע.

במקום ראשון בפסטיבל זכה השיר ילדיסקו, בגלל ה- ביצוע המרשים של מרינה פיינגולד בת החמש, ששרה אותו בסגנון ג'ון טראבולטה, כשהיא מלווה את שירתה ב- גענועי ירכיים. ציפי שבוט שהינתחה את המופע הופיעה עם 40 מעלות חום ונוקקה ל- כדורים וריקות, כדי שתוכל לעבוד.

הציירת רחל טימור

צה"ל, כמובן, ולספר על חוויות- תיו הטוריות.

עובדות חיים צריך לל- מוד בגיל צעיר, כך החליט עופר בן החמש, בנו של עיר- רך-הדין צבי לירסקי. כאשר גילוה אל אביו, כדי לבקר עציר, שקע בשיחה עם קצין בבית-הסוהר. שאל הקצין את עופר, מה הוא רוצה להיות לכשייהיה גדול. השיב לו הקטן — "בלש". אמר לו הקצין, ש בלש לא מרוויח מספיק כסף. הלך עופר אל אבא לירסקי ושאל אותו מי מרוויח יותר כסף, בלש או עורך-דין. צבי השיב שעורך-דין. החליט עיר- פר במקום שקודם הוא יהיה בלש, ואחר-כך עורך-דין.

להקת המחול בת-דור לוקחת ברצינות את הסיוור ה- קרוב שלה בארצות-הברית. רק כדי להיפגש עם עיתונאים ו- מבקרי מחול הוטסו באופן מיוחד הברונית בת-שבע דה-רויטשיר, הרקדנית ה- ראשית שלה ז'נט אורדמן והפרטנר הקבוע שלה יהודה מאור לשלושה ימים לאמרי- קה. את מיטבת ההיכרות עם העיתונאים שם, ערכו להם זוג היהודים שהם מנהלי קאפ- ריצ'ו — שרשרת של חנויות לאיבורי ריקוד. על ההזמנה לערב זה השתמשה בת-שבע בתואר הברונית שלה, דבר ש- אינה נוהגת לעשות בארץ.

אל תוכנית טלוויזיה לזכרו של המשורר אלכסנדר דר סן, הוזמנו מעריצים ובני מישפחה של המשורר. מי ש- בלטה בהיעדרה היתה אהר בתו לשעבר, השחקנית חנה רובינא. הבת המשותפת של- הם אילנה רובינא הגיעה לתוכנית עם בתה מאיה. הצי- פיות בצוותא היתה כה רבה, שחבר הכנסת יוסי שריד לא הורשה להיכנס ונאלץ להמי- תין בחוץ לאשתו דורית, שהיתה באולם.

המתרגם יורם שדה (בנו של מפקד הפלמ"ח יצ- חק שדה) ואשתו העיתור- גאית, זיוה ירבי, מתגוררים ביפו על צוק הפונה לים. בבית קטן ויפה, הווג, שלו שני יל-

צדוק סביר

הזמר הישראלי שנעלם לפני כמה שנים מהארץ, חי כיום במיאמי ומבדר את הקהילות היהודיות שם, עשה שאתו מנהלת מיספרה. צדוק קפץ ארצה לכמה שבועות, כדי להופיע כאן לפני הקהל שהספיק לשכוח אצו, שהיו פעם מאד פופולריים כמו "רומיה ויואל", או "היורד דרומה". צדוק נלחם לתואר, "החקיין הראשון בארץ".